

Luovan kirjonnän kurssin aluksi ohjaajana toiminut Pirjo Lahtinen näytti esimerkkejä siitä, mitä kaikkea luovalla kirjonnalla voi tehdä.

Luovasti kirjomalla

VUOLIJOKI

AteljeeGalleria Virpi & Orbin vanha pirtti toimi tunnelmallisena ympäristönä, kun luovan kirjonnän kurssilaiset kokoontuivat erilaisten lankojen ja värien ääreen.

Kurssin ohjaaja, perinne-käsityöläinen **Pirjo Lahtinen** esitteli kurssin aluksi omia töitään, jotta kurssilaiset saisivat ideoita ja inspiraatiota omiin käsitöihinsä.

Lahtinen on tehnyt muun muassa kassin vanhasta palmikkoneuleesta huovuttamalla paidan ensin pesuko-

emmin. Aiheina ovat olleet villan värjääminen ja huovutus. Luova kirjonta oli luonteva jatko-osa aiemmille kursseille, ja esimerkiksi **Tarja Palomäki** työsti nyt aiemmin huovuttamaansa alustaa.

– Näistä tulee istuinalustoja, Palomäki kertoi työn lomassa.

Pirtissä oli kurssin ajan esillä myös Lahtisen Valkeakoskiopiston aikuisten käsityötaitteen opintojen lopputyö, viisi kansiollista luonnonväreillä värjättyjä värimalleja. Tyyliin sopivasti kansiot ovat päällystetty kankaalla,

Palokunnan juhla: Onkkaalan VPK

marssi tuorein jaloin 128 vuotta vanhan juhlaperinteen mukaisesti

Nuori polvi pitää palokunnan

ONKKAALA

Onkkaalan VPK:n palokuntanuoret ovat taitavia paloletkujen käyttäjiä. Sen totesi palokunnanjuhlien juontaja **Aimo Kokkola** seuratessaan nuorisosaston näytöstä, jossa letkut vedettiin ulos paloautosta, tehtiin tarvittavat liitokset ja saatiin hetkessä sammutusvesi suihkuamaan.

– Nuoret ovat selvästi tässä työssä nopeampia kuin veteraaniosastolaiset, Kokkola vitsaili viitaten aikaisempien kesien veteraaninäytöksiin.

Tosin veteraaniosasto on aina näytöksissä käyttänyt vuosisadan vanhempaa kalustoa kuin nuoret. Tällä kertaa he jättivät letkujen yhdistelemisen lapsille ja toivat sen sijaan yleisön eteen riemastuttavan huuliharppu- ja lyömäsoitinorkesterinsa, joka esiintyi **Eero-Pekka Lindforsin** johdolla. Muutenkin kaikki oli kohdallaan Vilpolan mäntyjen alla, kun Onkkaalan 133-vuotias VPK vietti vuosijuhlaansa, niin kuin se on tehnyt viimeiset 128 vuotta heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina.

Marssin jälkeen oli lipunnoston ja Lippulaulun, eri osastojen taidonnäytteiden, Aimo Kokkolan juontojen, arpajaisten sekä kahvin ja sillivoileipien vuoro, ja kokonaisuutta säesti Tampereen VPK:n puhallinorkesteri tutusti **Matti Prepulan** johdolla.

C-ajokortilliset ovat kysytyjä

On ehdottoman tärkeää, että palokuntanuorilla säilyy vankka ote tehtäviinsä, sillä heistä kasvaa nopeasti seuraava hälytysosaston sukupolvi.

Onkkaalan VPK:n hallituksen puheenjohtaja **Markku**

Ruokonen totesi puheessaan, että uusi aika asettaa jatkuvasti uusia haasteita palokuntalaisille. Uusia motivointitekijöitä on löydettävä jatkuvasti, jotta harrastajien mielenkiinto säilyy, ja motivaatiota täytyy riittää myös omien taitojen kehittämiseen ja ylläpitämiseen.

Ruokonen muistutti, että nykyään ei esimerkiksi ole itsestään selvää, että nuorista hälytysosastolaisista löytyy tarpeeksi monta C-ajokortin haltijaa. Kuorma-auton ajo-oikeus on pakko olla niin monella, että paloautoille riittää joka tilanteessa kuljettajia. Myös savusukelluskelpoisuuden vaatimuksia aiotaan entisestään kiristää.

– Haasteita on monella saralla mutta voinen sanoa, että meillä menee hyvin. Sopimuksen mukaiset velvoitteet on pystytty täyttämään, Ruokonen tiivisti kuluneen vuoden.

Ei pelkkää sammuttamista

Markku Ruokonen kertoi, että uuden maaliskuussa päivitetyn palokuntasopimuksen mukaan minimilähtövahvuus on 1 + 3, mikä tarkoittaa yksikönjohtajaa ja kolmea sammutusmiestä liikelle 5 minuutissa. 10 minuutin kuluttua yhden sammutusmiehen on lähdettävä vahvistukseksi tukiyksiköllä, mikä tarkoittaa esimerkiksi säiliöautoa.

Onkkaalan VPK:ssa keskimääräinen vahvuus on kuitenkin 7 henkeä yhtä lähtöä kohti, joten ääriarjoilla ei tarvitse pinnistellä.

Palokunnalla on ollut viime vuosijuhlan jälkeen 145 erilaista tehtävää. Niistä ylivoimaisesti suurin yksittäinen ryhmä on ensivastetehtävät, joita on kirjattu 49 kappaletta, kun vastaavasti ra-

Onkkaalan Suomen S...

kennuspalokunta ja maastopalo- taa tarvitaan monenlaisi-

Joskus v tilanteeseen odottamaan auttajia. N ton juhlaes Anne-nuke tystä ja def joita yleisö päälle harjo

Artonn jaettiin

Vuoden pa tiin tänä vu nuorimpiin **Santeri Sus** talainen on palkittu Ar mallilla h Pekka ja A palokunta lansa sam Sudesta tu

Luovan kirjonnan kurssin aluksi ohjaajana toiminut Pirjo Lahtinen näytti esimerkkejä siitä, mitä kaikkea luovalla kirjonnalla voi tehdä.

Luovasti kirjomalla

VUOLIJOKI

AteljeeGalleria Virpi & Orbin vanha pirtti toimi tunnelmallisena ympäristönä, kun luovan kirjonnin kurssilaiset kokoontuivat erilaisten lankojen ja värien ääreen.

Kurssin ohjaaja, perinnekäsityöläinen **Pirjo Lahtinen** esitteli kurssin aluksi omia töitään, jotta kurssilaiset saisivat ideoita ja inspiraatiota omiin käsitöihinsä.

Lahtinen on tehnyt muun muassa kassin vanhaista palmikkoneuleesta huovuttamalla paidan ensin pesukoneessa. Erityisen ihaistuttavia ovat myös pienet käsinsidottu muistikirjat ja neulatyynt.

– Luova kirjonta vapauttaa säännöistä, Lahtinen painotti kurssilaisille.

Kuten kaikki käsityö, myös luova kirjonta antaa mielihyvää ja kohottaa itsetuntoa.

– Työ on hyvä jättää välillä lepäämään, se kertoo sitten kyllä tekijälleen seuraavat vaiheet, Lahtinen kertoo ja jatkaa, että luova kirjonta auttaa jäsentämään muistoja ja työhön voi kirjoa vaikeita asioita.

Myös vanhuksille käsityö on tärkeää, varsinkin jos käsillä tekeminen on aiemmin kuulunut elämään.

Lahtinen on pitänyt Virpi & Orbissa kursseja myös ai-

emmin. Aiheina ovat olleet villan värjääminen ja huovutus. Luova kirjonta oli luonteva jatko-osa aiemmille kursseille, ja esimerkiksi **Tarja Palomäki** työsti nyt aiemmin huovuttamaansa alustaa.

– Näistä tulee istuinalustoja, Palomäki kertoi työn lomassa.

Pirtissä oli kurssin ajan esillä myös Lahtisen Valkeakoskiopiston aikuisten käsityötaitteen opintojen loppu työ, viisi kansiollista luonnonväreillä värjättyä värimalleja. Tyyliin sopivasti kansiot ovat päällystetty kankaalla, joka on koristeltu luovalla kirjonnalla.

Rauhallinen tunnelma, perinteinen ympäristö, kauniit värit ja materiaalit sekä Lahtisen upeat työt antoivat kurssilaisille elämyksellisen päivän käsitöiden parissa.

– Aika kului yllättävän nopeasti, tiivisti kurssilla hyvin viihtynyt 13-vuotias **Katja Linnainmaa**.

Viiden tunnin aikana kurssilaiset oppivat luovan kirjonnin tekniikoita, pääsivät omista töissään alkuun ja saivat runsaasti rohkeutta ilmaista itseään käsitöiden avulla. Tauoilla oli nautittavana Virpi & Orbin herkullista kasviskeittoa ja kahvia.

MARJA-LIISA SUOMALAINEN

... os palkoautosta, tettiin tarvittavat liitokset ja saatiin betsessä sammutusvesi suihkuamaan.

– Nuoret ovat selvästi tässä työssä nopeampia kuin veteraaniosastolaiset, Kakkola vitsaili viitaten aikaisempien kesien veteraaninäytöksiin.

Tosin veteraaniosasto on aina näytöksissä käyttänyt vuosisadan vanhempaa kalustoa kuin nuoret. Tällä kertaa he jättivät letkujen yhdistelemisen lapsille ja toivat sen sijaan yleisön eteen riemastuttavan huuliharppu- ja lyömäsoitinorkesterinsa, joka esiintyi **Eero-Pekka Lindforsin** johdolla. Muutenkin kaikki oli kohdallaan Vilpolan mäntyjen alla, kun Onkkaalan 133-vuotias VPK vietti vuosijuhlaansa, niin kuin se on tehnyt viimeiset 128 vuotta heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina.

Marssin jälkeen oli lipunnoston ja Lippulaulun, eri osastojen taidonnäytteiden, Aimo Kakkolan juontojen, arpajaisten sekä kahvin ja sillivoileipien vuoro, ja kokonaisuutta säesti Tampereen VPK:n puhallinorkesteri tutusti **Matti Prepulan** johdolla.

C-ajokortilliset ovat kysytyjä

On ehdottoman tärkeää, että palokuntanuorilla säilyy vankka ote tehtäviinsä, sillä heistä kasvaa nopeasti seuraava hälytysosaston sukupolvi.

Onkkaalan VPK:n hallituksen puheenjohtaja **Markku**

... luopumiseen.
Ruokonen muistutti, että nykyään ei esimerkiksi ole itsestään selvää, että nuorista hälytysosastolaisista löytyy tarpeeksi monia C-ajokortin haltijaa. Kuorma-auton ajo-oikeus on pakko olla niin monella, että paloautoille riittää joka tilanteessa kuljettajia. Myös savusukelluskelpoisuuden vaatimuksia aiotaan entisestään kiristää.

– Haasteita on monella saralla mutta voinen sanoa, että meillä menee hyvin. Sopimuksen mukaiset velvoitteet on pystytty täyttämään, Ruokonen tiivisti kuluneen vuoden.

Ei pelkkää sammuttamista

Markku Ruokonen kertoi, että uuden maaliskuussa päivitetyn palokuntasopimuksen mukaan minimilähtövahvuus on 1 + 3, mikä tarkoittaa yksikönjohtajaa ja kolmea sammutusmiestä liikkeelle 5 minuutissa. 10 minuutin kuluttua yhden sammutusmiehen on lähdeävä vahvistukseksi tukiyksiköllä, mikä tarkoittaa esimerkiksi säiliöautoa.

Onkkaalan VPK:ssa keskimääräinen vahvuus on kuitenkin 7 henkeä yhtä lähtöä kohti, joten ääriarajoilla ei tarvitse pinnistellä.

Palokunnalla on ollut viime vuosijuhlan jälkeen 145 erilaista tehtävää. Niistä ylivoimaisesti suurin yksittäinen ryhmä on ensivastetehtävät, joita on kirjattu 49 kappaletta, kun vastaavasti ra-

Palokuntalaisuus kulkee usein perheissä ja suvuissa. Kuvassa nuoret hälytysosaston Valtteri ja Verner Vuori (takana ja oikealla).

Onkkaalan Suomen S

kennuspal ja maastop taa tarvita monenlais

Joskus v tilanteese odottama auttajia. N ton juhlae Anne-nuk tystä ja def joita yleisö päälle harjo

Arttonm jaettiin

Vuoden pa tiin tänä vu nuorimpi **Santeri Sus** talainen on palkittu Art mallilla ho Pekka ja A palokunna lansa samr Sudesta tu